

cròniques

dels actes «Mil anys d'absència», que commemoren els mil anys de l'emissió de la butlla del papa Benet VIII, amb la qual s'extingí la comunitat femenina del monestir santjoaní, el primer cenobi femení de la Catalunya comtal. La mateixa Irene Brugués ha elaborat un dossier per a l'alumnat de cicle superior de primària titulat *Sant Joan de les Abadeses, el primer monestir femení*, en què, a banda d'explicar el monaquisme en termes generals, explicita el monaquisme femení focalitzat en aquest cenobi i les raons de la seva extinció.

Escultures de Rosa Serra | El 14 d'abril, a l'Espai Art l'Abadia se celebrà el Dia Internacional de l'Art, amb una visita guiada a l'exposició d'escultures «Rosa Serra: Classicisme i contemporaneïtat». La mateixa artista explicà la gènesi creativa de les peces que configuren la mostra, repartida en tres espais diferenciats: les maquetes en guix, a la planta baixa del claustre, els bronzes, al primer pis, i les darreres creacions, fetes amb materials com ara el polièster o l'alumini, a la sala Joan Maragall, al segon pis del Palau. Cal afegir que les escultures de bronze del primer pis anaven acompanyades cadascuna per un haiku compost per a l'ocasió pel comissari de l'exhibició, que és qui signa aquest escrit.

Sense moure'ns del Palau de l'Abadia, el 22 d'abril hi va tenir lloc el lliurament dels premis del VIII Certamen Literari Joan Maragall, patrocinat per l'Ajuntament de la vila. Els guanyadors van ser Joan Armengol en la categoria de poesia, amb el poemari *Testament poètic*, i Carles Gonzàlez en prosa, amb la narració *Patis interiors*. L'acte va ser amenitzat pel flautista Iulian Gogu i la violoncel·lista Svetlana Tovstukha.

I encara al voltant de la diada de Sant Jordi, el Museu Etnogràfic de Ripoll va organitzar unes activitats prèvies, els dies 21 i 22, que van consistir en un taller de punts de llibre de l'Scriptorium i en l'elaboració d'un punt de llibre amb quatre imatges de peces del mateix museu relacionades amb la cuina, atès que enguany és l'Any Europeu del Patrimoni Cultural i que es pretén posar en valor el patrimoni immaterial del terror, de la cuina en aquest cas. El punt de llibre s'acompanyava d'una recepta extreta de l'obra *La vida a pagès*, de Núria Roquer.

Les peces del mes | Amb motiu de l'Any Europeu del Patrimoni Cultural, el museu ha concebut la iniciativa (entre altres activitats) de «la peça del mes»: cada mes, des del gener, es mostra un objecte que actualment es

>> Rosa Serra, la segona per la dreta, durant la visita guiada a la mostra d'escultures a l'Espai Art l'Abadia.

(Autoria: AJUNTAMENT DE SANT JOAN DE LES ABADESSES)

conserva al magatzem i que no es pot veure a l'exposició permanent. Les peces exhibides fins ara han estat una sèrie de rajoles modernistes esmaltades (gener), una pintura a l'oli, *Paisatge de muntanya*, del pintor Josep Ribot (febrer), i la *ninyola*, que és un cordill entrotllat en dos pals que servia per marcar la línia de les rases que s'obrien al llarg de la vinya (març).

El dia 22 d'abril s'obrí al públic l'exposició temporal del museu «Cercant remei», una mostra comissariada pel doctor Daniel Palomer que se centra en la medicina tradicional des del punt de vista de les creences populars. Es pot visitar fins al 30 juny.

GIRONINS A L'EXTERIOR

RAMON VIÑAS

Vaig arribar a Londres el setembre del 2017. Després d'una estada de sis mesos a Irvine (Califòrnia), m'esperava una nova experiència: estudiar el màster Machine Learning MSc a la University College London. Em feia molta il·lusió començar aquests estudis, perquè em fascina el camp de la intel·ligència artificial. En aquest sentit, estic molt agraït al Patronat de la Politècnica de la Universitat de Girona per l'ajut que he rebut a través de la beca Josep Maria Ginés i Pous.

La primera setmana ja vaig conèixer els que han estat els meus amics i companys de classe. El que més em va agradar va ser la diversitat de nacionalitats (són d'Anglaterra, els Estats Units, la Xina, Alemanya, França, Mèxic, Àustria...) i *backgrounds* (matemàtiques, física, enginyeries, psicologia, economia...). Molts, a més, provenen d'universitats molt prestigioses (Oxford, Cambridge, Carnegie Mellon...). No obstant això, les classes tenen més alumnes i l'ambient és menys familiar que a la Universitat de Girona. Quant als professors, la majoria són referents a escala mundial i alguns

d'ells, de Google Deepmind, han protagonitzat els avenços més importants en intel·ligència artificial d'aquest segle (AlphaGo, AlphaZero...). Al principi de curs se'm feia estrany fer classes en anglès, però a poc a poc m'hi he anat acostumant. De fet, ara trobo que molts dels termes utilitzats en intel·ligència artificial sonen més naturals en anglès: les traduccions al català a vegades em semblen una mica forçades.

Pel que fa a la ciutat, Londres té molt d'encant. El que més m'agrada són els parcs (molt bonics i tranquils) i els museus (interessantíssims i gratuïts!). Ara bé, he d'admetre que no m'hi he acabat d'adaptar, perquè és una ciutat massa gran pel meu gust (té més habitants que tot Catalunya!) i el clima és sempre força apagat i depressiu. Estic aprenent moltíssim, però trobo a faltar l'ambient de Girona.

El màster està sent molt intens i no és, ni de bon tros, tan senzill com poden deixar entreveure les darreres notícies de la política a Espanya. No hi ha dret que determinades persones frivoltzin aquest tipus d'estudis.